

Er waren drie matrozen, die voeren om de zuid
Op de 'Gedeukte Jaantje', een hele ouwe schuit
De kapitein dronk whiskey, de hele dag maar door
En na z'n tiende oorlam, dan kreeg 'ie een lam oor

REFREIN:

*Dat zijn de jongens van de zee
Die hebben altijd dorst en haren op hun borst
Dat zijn de jongens van de zee
Geen koek met slappe thee*

Een hagelbui aan bakboord, een regenbui aan stuur
Een windhoos in de zeilen en koffie op 't vuur
Er zat al lang geen roer an, dat was niet zo een pech
De stuurman kon niet sturen, maar 't schip wist zelf de weg

REFREIN:

Het boegbeeld was een ouwe verkouwe zeemeermin
Die het niet lang zou houwe, er zat de houtworm in
Een haai beet in 't anker, een kanjer what you call
Die hebben ze gemangeld en ze aten verse schol

REFREIN:*Dat zijn de jongens van de zee**Die hebben altijd dorst en haren op hun borst**Dat zijn de jongens van de zee**Geen koek met slappe thee*

De ouwe mocht graag trouwen, maar dat liep uit de hand
 Zo had 'ie al drie vrouwen, elk in een ander land
 De drie matrozen voelden zich wel op hun gemak
 Ze dronken ouwe klare en ze kauwden pruimtabak

REFREIN:

Neptunus zag hen varen, dicht bij de Evenaar
 En schudde, wat verbijsterd, 't zeewier uit z'n haar
 Toen sloeg een hoge stortzee het licht uit van de maan
 't Schip is toen in 't donker met man en muis vergaan

REFREIN:

Een jaartje later spoelde een whiskeyfles aan land
 En daarin zat de boodschap, die was wel int'ressant
 "Dit was m'n laatste whiskey, o Heer, dat is nou pech
 We gaan thans naar de haaien want 't blijft maar waaien, zeg"

REFREIN:*+ Geen koek met slappe thee (omhoog)*

Solo : “ En ’t bleef maar waaien” (Direct na de muziek)